

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 sierpnia 2012 roku M. O. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. M. kwoty 3.868,96 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania. Na uzasadnienie zgłoszonego żądania podał, że w dniu 26 sierpnia 2009 roku powziął wiadomość o naruszeniu przez pozwanego przysługujących mu praw autorskich do Mapy (...) Wydawnictwa (...), pochodzącej z programu (...), wersja 3.0.5 poprzez publikację jej fragmentu w serwisie internetowym na stronach o adresach: [http://www\(...\)](http://www(...)) oraz [http://www\(...\)](http://www(...)) wskazującym dojazd do oferowanych przez pozwanego miejsc noclegowych. Pozwany nie uregulował stanu prawnego poprzez zawarcie umowy licencyjnej. M. O. wskazał, że w dniu 13 lutego 2006 roku zawarł z autorem (...) umowę licencyjną wyłączną, w myśl której uzyskał wyłączne uprawnienie do zezwalania osobom trzecim na rozpowszechnianie fragmentów map metodami poligraficznymi i elektronicznymi. Jej zakresem objęta została również mapa, którą bezprawnie rozpowszechniała pozwany. Umowa licencyjna została zawarta na okres 2 lat, począwszy od dnia zawarcia umowy. Aneks nr (...) umowa ta została odpowiednio przedłużona na kolejne okresy. Bezprawne rozpowszechnianie przez pozwanego na szkodę powoda fragmentu mapy obejmuje okres po zawarciu umowy licencyjnej wyłącznej pomiędzy powodem, a wydawnictwem (...). Powód wskazał, że jego uprawnienie do dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia praw autorskich w zakresie udzielonej licencji wynika z art. 67 ust. 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Wysokość dochodzonej przez powoda kwoty ustalona została stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt. 3b ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Według cennika powoda obowiązującego od dnia 1 grudnia 2006 roku wynagrodzenie za korzystanie i rozpowszechnianie jednego fragmentu mapy przez okres nie przekraczający roku wynosi 859,77 złotych, natomiast wynagrodzenie za korzystanie i rozpowszechnianie tego samego fragmentu mapy na innej stronie wynosi 50% wynagrodzenia podstawowego, to jest kwotę 429,88 zł. Gdyby pozwany nabył legalnie prawo do rozpowszechniania 1 fragmentu mapy na dwóch stronach internetowych zapłaciłby powodowi wynagrodzenie w kwocie 1.289,65 zł. Trzykrotność stosownego wynagrodzenia wynosi zatem 3.868,95 złotych. Pismem z dnia 23 lutego 2011 roku pozwany został wezwany do dobrowolnego spełnienia świadczenia w terminie do 28 lutego 2011 r. (pозew – k. 2 –5).

W odpowiedzi na pozew pozwany W. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania. Pozwany podniósł następujące argumenty: zarzut przedawnienia roszczenia oparty na tym, że powód wskazał datę 1 grudnia 2006 r., brak wskazania przez powoda przyczyn, dla których wylicza swoje roszczenie od daty 1 grudnia 2006 r., brak legitymacji biernej pozwanego, który nie jest właścicielem serwisu internetowego, w którym była opublikowana mapa, zawarcie ugody pomiędzy właścicielem serwisu a powodem, okoliczność iż powód nie wskazał w jakim okresie czasu strona z mapą widniała w Internecie, przy czym pozwany zakwestionował wiarygodność zeznań świadka na tą okoliczność. (odpowiedź na pozew – k.20-21).

W piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2012 r. powód podniósł, że ugoda zawarta pomiędzy nim a Ł. D. dotyczyła innej mapy, umieszczonej na innej podstronie serwisu [www\(...\)](http://www(...)) (pismo procesowe –k.27-30)

Na rozprawie w dniu 14 grudnia 2012 r. Sąd, na wniosek pozwanego, na podstawie art. 194 par. 1 KPC wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Ł. D.. (protokół rozprawy –k.50-54)

Powód nie wyraził zgody na wstąpienie dopozwanego do procesu w miejsce pierwotnie pozwanego W. M.. (protokół rozprawy –k.51)

Pozwany W. M. przyznał, że mapa umieszczona na stronie internetowej, której dotyczy sprawa była tożsama z mapą, do której prawa przysługują powodowi. (protokół rozprawy –k.54,81)

W odpowiedzi na pozew pozwany Ł. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości, uwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia powoda, uwzględnienie zarzutu rzeczy ugodzonej oraz podtrzymał zarzuty pozwanego W. M. zgłoszone dotychczas w postępowaniu. (odpowiedź na pozew –k.74-76)

Pozwany Ł. D. zakwestionował tożsamość mapy, do której prawa przysługują powodowi z mapą, która była rozpowszechniana w przedmiotowym serwisie internetowym. (protokół rozprawy –k.81)

W piśmie procesowym z dnia 4 marca 2013 r. powód wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych W. M. i Ł. D. kwoty 3.868,96 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwanemu Ł. D. postanowienia o wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego W. M. odsetek od kwoty 3.868,96 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia doręczenia Ł. D. postanowienia o wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego. Powód wniósł ponadto o zasądzenie solidarnie od pozwanych kosztów procesu. (pismo procesowe – k.99-101)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na stronach internetowych: [http://www\(...\)](http://www(...)) oraz [http://www\(...\)](http://www(...)) został zamieszczony jeden fragment mapy okolic M.. (wydruki –k.10-12)

Właścicielem i administratorem strony [www\(...\)](http://www(...)) o drugiej nazwie [www\(...\)](http://www(...)) oraz w/w podstron był Ł. D., który utworzył wizytówkę obiektu Domki (...)Róg (...). Ł. D. z własnej inicjatywy i własnych zasobów umieścił na stronie wizytówki obiektu W. M. mapę, do której prawa przysługują powodowi. Ł. D. nie informował W. M. skąd posiada tę mapę. Ł. D. umieścił wizytówkę Domki (...)Róg (...) w bazie [www\(...\)](http://www(...)). Ł. D. nie dostarczył W. M. loginu i hasła, w związku z czym W. M. nie miał możliwości samodzielnego edytowania danych znajdujących się na stronie jego wizytówki, co uniemożliwiało mu samodzielne zarządzanie danymi, nie mógł więc samodzielnie usunąć zamieszczonej tam przez Ł. D. mapy. (zeznania pozwanego W. M. –k.51-52, protokół rozprawy z dnia 7 marca 2014 r. 00:10:18, zeznania pozwanego Ł. D. – protokół rozprawy z dnia 7 marca 2014 r. 00:24:54-00:36:07)

W. M. wyraził zgodę na umieszczenie na stronie Ł. D. informacji o należących do niego domkach pod nazwą (...). (zeznania pozwanego W. M. –k.51, protokół rozprawy z dnia 7 marca 2014 r. 00:10:18)

W dniu 13 lutego 2006 roku M. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zawarł z A. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą C. umowę licencyjną wyłączną, na mocy której A. C., który posiada pełne autorskie prawa majątkowe do cyfrowej mapy Polski oraz wszelkich programów komputerowych zawierających tę mapę lub też jej elementy udzielił M. O. licencji wyłącznej na korzystanie z utworu na polu eksploatacji, jakim jest zezwolenie na wykonywanie praw zależnych poprzez udzielanie sublicencji osobom trzecim na polach eksploatacji w postaci: a) utrwalanie i zwielokrotnianie metodą poligraficzną i elektroniczną oraz rozpowszechnianie w sieciach teleinformatycznych (w tym w sieci Internet oraz sieciach o zbliżonej strukturze i sposobie funkcjonowania) rastrowych obrazów kartograficznych (map) stanowiących element opracowań, o których mowa w § 2 umowy, b) dokonywanie zmian w treści i formie graficznej map poprzez dodawanie własnych punktów wskazujących lokalizacje obiektów punktowych, liniowych i powierzchniowych. Licencja udzielona została powodowi bez innych niż wymienione w umowie ograniczeń przedmiotowych i terytorialnych. Strony ustaliły, że powód może dochodzić roszczeń z tytułu naruszenia autorskich praw majątkowych w zakresie objętym licencją wyłączną, a naruszenia autorskich praw majątkowych następują na szkodę (...). Umowa została zawarta na okres dwóch lat liczonych począwszy od daty jej zawarcia. Kolejnymi aneksami nr (...) do w/w umowy przedłużano ją na kolejne, dwuletnie okresy, odpowiednio do 13 lutego 2010 r. 13 lutego 2012 r. i 13 lutego 2014 r. Aneksem nr (...) do umowy licencyjnej wyłącznej zawartym w dniu 12 lutego 2010 roku M. O. i A. C. postanowili, że przedmiotem umowy licencyjnej wyłącznej będą również wszelkie mapy oraz programy komputerowe zawierające mapy, opracowane i opublikowane przez C. w okresie do dnia zawarcia aneksu, a nie wymienione w umowie licencyjnej wyłącznej. (umowa licencyjna wyłączna z dnia 13 lutego 2006 roku – k. 13-13 odwrot, aneksy nr (...) do umowy –k.14-15)

M. O. powziął wiadomość o publikacji na w/w stronach internetowych fragmentu mapy będącego przedmiotem w/w umowy licencyjnej wyłącznej w dniu 26 sierpnia 2009 roku. Taką informację przekazała mu M. R., która była wówczas pracownikiem Biura (...) firmy powoda, którą z kolei powiadomił M. S. – kartograf zatrudniony w firmie powoda, który wykrył fakt publikacji. Do obowiązków M. R. należało dokonywanie zabezpieczenia w momencie wykrycia

naruszenia prawa autorskiego w postaci publikacji w Internecie fragmentu mapy. Po uzyskaniu informacji od M. S. M. R. weszła na stronę internetową pozwanego, zapisała tą stronę, zapisała rozpowszechniany obraz mapy, dokonała print screenu czyli kopii pulpitu oraz wydruku mapy, która znajdowała się wówczas na ekranie. Wydruki map znajdujące się na k.10-11 są kopiami pulpitu, których dokonała wówczas M. R.. Odpowiadają one wyglądowi stron internetowych pozwanego po otrzymaniu przez M. R. informacji o naruszeniu praw autorskich od M. S.. Adresy widniejące w górnej części tych wydruków są adresami stron internetowych, pod którymi mapa ta była rozpowszechniana. M. R. ani M. S. nie dokonywali żadnych zmian, ani modyfikacji w wydrukach, ani w plikach internetowych. (zeznania świadka M. R. –k. 53, zeznania świadka M. S. –k.79-80)

Pismem z dnia 26 sierpnia 2009 roku powód poinformował W. M., że na jego stronie internetowej został bezprawnie utrwalony i rozpowszechniony fragment Mapy (...) Wydawnictwa (...), do której autorskie prawa majątkowe posiadają Wydawnictwo (...) oraz (...) Sp. z o.o., zaś firma (...) posiada wyłączne prawo do udzielania zezwoleń na jej rozpowszechnianie. Powód wezwał pozwanego do kontaktu celem uregulowania stanu prawnego dotyczącego bezprawnie zreprodukowanego i rozpowszechnionego obrazu mapy. (pismo wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 9,9 odwrót)

Zgodnie z cennikiem licencyjnym (...), obowiązującym od dnia 1 grudnia 2006 roku, wynagrodzenie za rozpowszechnianie jednego fragmentu mapy przez okres nie przekraczający roku wynosi 699 złotych netto (859,77 złotych brutto), przy czym fragment mapy oznacza 1 sztukę mapy o wymiarach nie przekraczających 20,5 cm x 15,5 cm. Cena dotyczy licencji na rozpowszechnianie map na pojedynczej stronie internetowej, rozszerzenie zakresu licencji o kolejną stronę albo podstronę internetową + 50% za każdą stronę. (cennik licencyjny (...) – k. 16)

W oparciu o w/w cennik powód zawierał umowy licencyjne i sublicencyjne, obejmujące uprawnienie do rozpowszechniania map w Internecie. (umowy licencyjne z zał. –k.36-41, faktury VAT –k.134-136)

Mapy pozyskane ze strony internetowej pozwanego są tożsame z mapami, do których M. O. przysługuje licencja wyłączna – są jedną i tą samą mapą. Świadczy o tym spełnienie szeregu kryteriów zgodności w kwestii sposobu generalizacji treści przedstawionych na mapach. Nie ma możliwości dokonania tylu zgodności w dwóch różnych opracowaniach autorskich. Stwierdzone różnice na mapach wynikają nie z odmiennego sposobu generalizacji treści mapy w procesie jej tworzenia, ale z zastosowanych komputerowych systemowych algorytmów w procesie pomniejszenia/ powiększenia danej mapy cyfrowej. Obie mapy są zgodne, zarówno pod względem formy, kolorystyki, jak i geometrii (linie dróg, ich rodzaje, typy, kolory, linie kolei, spójność kształtu obszarów zielonych i miejskich, użyte nazewnictwo itd.) pasują do siebie i wzajemnie się przenikając są ze sobą zgodne. (opinia biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii –k.154-160, załączniki –k.161-170)

W dniu 14 października 2009 r. pomiędzy Ł. D.a M. O.została zawarta ugoda dotycząca naruszenia przez Ł. D.autorskich praw majątkowych, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez następujące działanie: wykonanie opracowania w postaci serwisu internetowego [http://www\(...\)](http://www(...)) w którym został wykorzystany fragment obrazu mapy stanowiącej integralną część opracowania: (...). Opracowanie: Wydawnictwo (...), Ł., do którego wyłączne prawa autorskie znajdują się w posiadaniu Wydawnictwa (...). Fragment mapy został opublikowany jako element serwisu internetowego prowadzonego pod adresem [http://www\(...\)](http://www(...))Ł. D.oświadczył, że obraz mapy, o którym mowa powyżej został usunięty z w/w serwisu internetowego. Ponadto Ł. D.zobowiązał się do zapłaty na rzecz firmy (...) opłaty z tytułu bezumownego korzystania z mapy kwoty w wysokości 1.705,56 zł oraz do nie naruszania autorskich praw majątkowych Wydawnictwa (...), ani (...)w przyszłości. M. O.zrzekł się w stosunku do Ł. D.dochodzenia jakichkolwiek należności ponad określone w ugodzie, a dotyczących przedmiotu ugody. (ugoda –k.23-24)

Ugoda zawarta pomiędzy powodem a Ł. D.dotyczyła innej mapy, umieszczonej na innej podstronie serwisu [www\(...\)](http://www(...)), wykonanej przez Ł. D.dla E.i A. K.. (pismo –k.31, wydruki –k.32-33, oświadczenie –k.34, pismo –k.35)

Główny Geodeta Kraju nie udzielał zgody firmie (...) na wykorzystanie Mapy (...) w skali 1:500 000. Główny Geodeta Kraju nie złożył zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa albo wykroczenia do organów powołanych do ścigania w związku z wykorzystaniem Mapy (...) w skali 1:500 000 przez firmę (...). (pismo –k.205)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W toku niniejszego postępowania powód dochodził zasądzenia na swoją rzecz kwoty 3.868,96 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem trzykrotności wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby mu należne tytułem udzielenia zgody na rozpowszechnianie na dwóch stronach internetowych fragmentu mapy, objętej umową licencyjną wyłączną zawartą przez powoda z autorem mapy. Tak sformułowane roszczenie, co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w dniu 13 lutego 2006 roku M. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zawarł z A. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą C. umowę licencyjną wyłączną, na podstawie której powód uzyskał wyłączne uprawnienie do zezwalania osobom trzecim na rozpowszechnianie map wydawnictwa (...) w sieciach teleinformatycznych (w tym w sieci Internet oraz sieciach o zbliżonej strukturze i sposobie funkcjonowania). Umowa ta została zawarta na okres 2 lat, począwszy od dnia zawarcia umowy, a następnie aneksami nr (...) została odpowiednio przedłużona na kolejne okresy czasu, tj. ostatecznie do dnia 13 lutego 2014 roku. Zakresem umowy objęta została m.in. Mapa (...).

Zdaniem Sądu jest niewątpliwe, że mapa, do której powód posiada licencję wyłączną stanowi opracowanie autorskie, utwór w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 roku (Dz.U. Nr 90, poz. 631) i podlega ochronie autorsko prawnej przewidzianej w cytowanej ustawie. Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 pkt 1 w/wym. ustawy przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). W szczególności przedmiotem prawa autorskiego są utwory kartograficzne wyrażone słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi. Utwór powinien stanowić rezultat działalności o charakterze kreacyjnym. Przesłanka ta, niekiedy określana jako przesłanka "oryginalności" utworu, zrealizowana jest wówczas, gdy istnieje subiektywnie nowy wytwór intelektu. Mapa, do której powodowi przysługuje licencja wyłączna posiada cechy oryginalności i indywidualności, spośród innych map tego rodzaju wyróżnia się m. in. autorskim projektem graficznym prezentującym sposób przedstawienia obiektów kartograficznych, doбором obiektów umieszczonych na mapie, kolorami wypełnienia, siatką dróg, liczbą i rozmieszczeniem opisów obiektów, kształtem znaków oznaczających obiekty. Każda mapa odzwierciedla istniejący w rzeczywistości układ miast czy ulic, jednakże każdy twórca mapy zawiera w niej samodzielnie dobrane elementy oraz w indywidualny sposób prezentuje rzeczywisty układ tychże miast, czy ulic (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 15 grudnia 2009 r., sygn. akt I ACa 224/10). Opisane wyżej cechy wyróżniające mapę, do której powodowi przysługuje licencja wyłączna od innych produktów kartograficznych na rynku powodują, że jest ona utworem w rozumieniu ustawy o prawie autorskim.

Dodatkowo należy podnieść, iż mapa, która została bezprawnie rozpowszechniona przez pozwanych stanowi element programu komputerowego, do którego licencję wyłączną posiada powód. Podlega ona zatem kumulatywnej ochronie prawno autorskiej, nie tylko jako utwór kartograficzny, ale również jako element programu komputerowego.

Nie ulega ponadto wątpliwości, że fragment utworu również podlega ochronie na gruncie prawa autorskiego. Jak wskazuje się w literaturze, ochronie autorsko prawnej podlega również dowolnie krótki fragment utworu z zastrzeżeniem spełnienia przez niego cechy twórczości (tak J. Barta w Komentarzu do ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Warszawa 1995, Dom Wydawniczy ABC, s.52). Przedmiotowe fragmenty mapy niewątpliwie zawierają elementy twórcze występujące w utworze jako całości, ponieważ fragment mapy zachowuje w sposób niezmienny wszystkie elementy treści i formy graficznej występujące na całej mapie. Jedyna różnica polega na mniejszej ich ilości.

Stosownie do treści art. 17 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, twórca przysługuje wyłączone prawo do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu. Twórca może udzielić upoważnienia do korzystania z utworu na wymienionych w umowie polach eksploatacji z określeniem zakresu, miejsca i czasu tego korzystania (art. 67 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych). Art. 67 ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych wprowadza możliwość udzielenia przez twórcę upoważnienia do wyłącznego korzystania z utworu przez określoną osobę w określony sposób (licencja wyłączna). Z art. 67 ust. 3 cytowanej ustawy wynika natomiast, że strony umowy licencyjnej mogą postanowić, że licencjodawca będzie mógł upoważnić inną osobę do korzystania z utworu w zakresie uzyskanej licencji.

Tak, jak to było już wcześniej wskazane, na mocy umowy licencyjnej z dnia 13 lutego 2006 roku M. O. uzyskał wyłączone uprawnienie do zezwalania osobom trzecim na rozpowszechnianie map wydawnictwa (...), w tym Mapy (...), w sieciach teleinformatycznych (w tym w sieci internet oraz sieciach o zbliżonej strukturze i sposobie funkcjonowania).

Zgodnie z art. 67 ust. 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, o ile umowa nie stanowi inaczej, uprawniony z licencji wyłącznej ma prawo dochodzić roszczeń z tytułu naruszenia praw autorskich w zakresie udzielonej licencji. Umowa licencyjna wyłączna zawarta pomiędzy powodem, a autorem mapy takiego wyłączenia nie doznaje, a więc z mocy w/wym przepisu powód jest legitymowany czynnie do dochodzenia roszczeń objętych pozwem.

Należy podkreślić, że dowód z wydruków mapy nie jest jedynym dowodem potwierdzającym zamieszczenie fragmentu mapy, do której prawa przysługują powodowi na stronie internetowej pozwanego Ł. D. i na podstronach, na których znajdowała się reklama domków pozwanego W. M.. Został bowiem przeprowadzony również dowód z zeznań świadków M. R. i M. S.. Zgodnie z zeznaniami pracowników powoda, którym Sąd nie ma powodu odmówić wiarygodności, M. R. dokonała ona zabezpieczenia fragmentów mapy poprzez utrwalenie na dysku twardym komputera zrzutu ekranowego i jednoczesne wydrukowanie go. Twierdzenia pozwanego, że wygląd ekranu utwalony w formie zrzutów załączonych do akt sprawy został (lub mógł zostać) zmanipulowany przez stronę powodową są gołosłowne i nie oparte na jakichkolwiek podstawach faktycznych.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii mgr inż. M. Ś. w sposób jednoznaczny wynika, że mapa zamieszczona na w/w stronach internetowych oraz mapa, do której M. O. przysługuje licencja wyłączna są w swej treści tożsame z uwagi na spełnienie szeregu kryteriów zgodności w kwestii sposobu generalizacji treści przedstawionych na mapach. Zdaniem biegłego nie ma możliwości dokonania tytu zgodności w dwóch różnych opracowaniach autorskich. Mapy z tego samego obszaru, ale stanowiące całkiem inne autorskie opracowanie kartograficzne zawierają w sobie zupełnie inny sposób oraz dobór elementów i informacji mapowych. Różnice w mapach dostrzeżone przez biegłego wynikają nie z odmiennego sposobu generalizacji treści mapy w procesie jej tworzenia, ale z zastosowanych komputerowych systemowych algorytmów w procesie pomniejszania/powiększania danej mapy cyfrowej.

Pozwany Ł. D. rozpowszechniając na w/w stronach internetowych mapę okolic M. stanowiącą fragment mapy, do której licencja wyłączna od 2006 roku przysługuje M. O., bez zgody i wiedzy powoda, nie posiadając uprawnienia do rozpowszechniania mapy, naruszył autorskie prawa majątkowe, co stanowi czyn niedozwolony.

Wbrew twierdzeniom pozwanego W. M., okoliczność, kto faktycznie wykonał stronę internetową, na której była umieszczona mapa jest na gruncie niniejszej sprawy bez znaczenia. Pełnomocnik powoda wskazał, iż zdarzeniem wywołującym szkodę, z którego M. O. wywodzi roszczenia dochodzone w toku niniejszego postępowania, nie jest samo zapisanie i umieszczenie mapy na stronie internetowej, lecz rozpowszechnienie mapy zamieszczonej na stronie internetowej. Zgodnie z art. 50 ustawy prawo autorskie utrwalenie techniką zapisu magnetycznego stanowi odrębne pole eksploatacji (art. 50 pkt. 1) niż rozpowszechnienie za pomocą sieci internet (art. 50 pkt. 3). Znajduje to dodatkowe potwierdzenie w treści art. 45 ustawy prawo autorskie, zgodnie z którym jeżeli umowa nie stanowi inaczej, twórca przysługuje odrębne wynagrodzenie za korzystanie z utworu na każdym odrębnym polu eksploatacji. Dodatkowo należy wskazać, że pozwany wyraził zgodę na wykonanie przez Ł. D. swoich stron internetowych, co należy traktować jako powierzenie wykonania czynności w rozumieniu art. 429 KC, zgodnie z którym powierzający

wykonanie czynności innej osobie jest odpowiedzialny wobec osób trzecich za szkodę wyrządzoną przez wykonującego owe czynności. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, art. 429 KC nakłada odpowiedzialność na powierzającego wykonanie czynności drugiemu, która to odpowiedzialność jest samodzielna i niezależna od odpowiedzialności sprawcy bezpośredniego (wyrok SN z dnia 24 maja 2007 r., sygn. akt II CSK 113/07, LEX nr 286755).

Powód dochodzi zatem roszczenia mającego swe źródło w rozpowszechnianiu mapy w sieci internet, co miało miejsce do sierpnia 2009 roku (zeznania świadka M. R.). Bezprawne rozpowszechnianie fragmentów mapy na szkodę powoda obejmuje więc okres po zawarciu umowy licencyjnej wyłącznej pomiędzy M. O., a A. C.. Tak sformułowane roszczenie - wbrew twierdzeniom pozwanych - nie uległo przedawnieniu. Zgodnie z art. 442¹ KC bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od chwili, gdy poszkodowany powziął wiadomość o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jak wynika z twierdzeń powoda, co do których pozwani nie przedstawili żadnych dowodów przeciwnych, M. O. powziął wiadomość o naruszeniu praw autorskich i osobie, która dopuściła się naruszenia praw autorskich w dniu 26 sierpnia 2009 roku - w odniesieniu do W. M.. Powództwo zaś wytoczone zostało w dniu 23 sierpnia 2012 r., a zatem przed upływem wynikających z art. 442¹ § 1 kc terminów przedawnienia. W odniesieniu do pozwanego Ł. D. w ogóle nie może być mowy o przedawnieniu, ponieważ wiedzę o tym, że Ł. D. jest również obowiązany do naprawienia szkody, powód powziął dopiero w trakcie procesu.

Należy odnieść się także do kwestii zawarcia ugody pomiędzy powodem a Ł. D.. Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia powoda, że ugoda ta dotyczyła innej mapy, umieszczonej na innej podstronie serwisu www.(...) Należy zwrócić uwagę, że pozwany nie stwierdził w żadnym piśmie procesowym ani w swoich zeznaniach, że ugoda dotyczyła mapy, będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Twierdził jedynie, że „ma zawartą z powodem ugodę”. Z samej ugody nie wynika wprost, jakiej mapy dotyczy. Powód złożył dokumenty, z których pośrednio wynika, że ugoda ta dotyczyła innej mapy, wykorzystanej na podstronie wykonanej dla A.i E. K.. Nawet bez wiadomości specjalnych z zakresu kartografii można stwierdzić, że fragment mapy wykorzystany na podstronie W. M. jest inny niż fragment mapy wykorzystany na podstronie państwa K.. Zatem zawarcie powyższej ugody nie zwalnia pozwanych z odpowiedzialności deliktowej z tytułu naruszenia praw autorskich polegającego na rozpowszechnieniu mapy wykorzystanej na podstronie W. M..

Stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa zaniechania naruszenia, usunięcia skutków naruszenia, naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu, wydania uzyskanych korzyści. Z powołanego przepisu wynika, że odpowiedzialność osoby, która dopuściła się naruszenia autorskich praw majątkowych jest niezależna od winy. Osoba ta odpowiada za sam fakt naruszenia prowadzącego do powstania szkody. Wystąpienie winy wpływa natomiast na wielkość zasądzonej kwoty pieniężnej. Działanie jest zawinione, gdy do naruszenia doszło z winy umyślnej bądź nieumyślnej (lekkomyślność, niedbalstwo). Działanie pozwanych polegające na rozpowszechnianiu fragmentów mapy bez uprzedniego uzyskania stosownej licencji uznać należy za działanie zawinione.

Art. 79 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych zawiera nakaz ustalenia wysokości wynagrodzenia z chwili jego dochodzenia, czyli uwzględnienia stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy. Stosowne wynagrodzenie w rozumieniu omawianego przepisu, to takie wynagrodzenie, jakie otrzymałby autor, gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 2004 roku, II CK 90/03, OSNC 2005/4/66, Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 26 lutego 1998 roku, I ACa 39/98, OSA 1999/2/6). M. O. wykazał, że gdyby pozwani nabyli legalnie prawo do rozpowszechniania 1 fragmentu mapy na dwóch stronach internetowych zapłaciliby powodowi wynagrodzenie w kwocie 1.289,65 zł. Powód załączył do akt faktury i umowy licencyjne, z których wynika, że w oparciu o cennik obowiązujący od dnia 1 grudnia 2006 roku zawierał umowy licencyjne i sublicencyjne obejmujące uprawnienie do rozpowszechniania map w internecie, a zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania

wysokości cen w nim ujętych. Uwzględniając fakt zawinionego charakteru naruszenia autorskich praw majątkowych powodowi należy się dochodzona pozwem kwota złotych 3.868,96 złotych.

Solidarna odpowiedzialność pozwanych na gruncie niniejszej sprawy znajduje podstawę prawną w przepisie art. 441 par. 1 KC. Pozwany Ł. D. jest właścicielem strony internetowej www(...), na której były rozpowszechnione mapy powoda, zaś pozwany W. M. powierzył pozwanemu Ł. D. stworzenie strony internetowej, zawierającej reklamę prowadzonego przez siebie ośrodka wypoczynkowego (art. 429 KC), jak również skorzystał ze szkody wyrządzonej powodowi (art. 422 KC) – przy użyciu powyższej strony pozwany prowadził działalność polegającą na wynajmie domków.

Odsetki od dochodzonej przez powoda kwoty Sąd zasądził na podstawie art. 455 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc. Dopiero z chwilą doręczenia pozwanemu Ł. D. odpisu pozwu i postanowienia o wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego został on skutecznie wezwany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem i dopiero od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu pozostaje w zwłoce z zapłatą tejże kwoty- co uzasadnia zasądzenie odsetek od obydwu pozwanych, jak w pkt. 1 wyroku.

Pozwany W. M. pozostawał w opóźnieniu z zapłatą dochodzonej kwoty od dnia następnego po doręczeniu mu odpisu pozwu. Powód nie wykazał bowiem, że na etapie przesądowym doręczył pozwanemu wezwanie do zapłaty, co uzasadniałoby zasądzenie odsetek z datą wniesienia pozwu, o co wnosił powód. Zatem uzasadnione było zasądzenie od W. M. odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty od dnia następnego po doręczeniu mu odpisu pozwu, do dnia od którego odsetki zostały zasądzone w pkt. 1 wyroku. Omyłkowo w pkt. 2 wyroku Sąd zasądził jednak odsetki od dnia 7 września 2012 r. do dnia zapłaty, dublując w pewnym zakresie rozstrzygnięcie z pkt. 1 wyroku. Sąd I instancji nie ma jednak możliwości dokonania samodzielnej korekty tej omyłki, bowiem nie kwalifikuje się ona do sprostowania w trybie art. 350 par. 1 KC. Korekta tej omyłki Sądu może zostać dokonana jedynie przez Sąd II instancji.

Powód w zakresie roszczenia głównego wygrał niniejszy proces w całości, dlatego też Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 105 par. 2 kpc zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę wskazaną w pkt. 4 wyroku, na którą złożyły się: opłata od pozwu, koszty zastępstwa adwokackiego, opłata skarbową od pełnomocnictwa i poniesione przez powoda koszty opinii biegłego.